№ 109 (441). Rok III. Warszawa, 17 maja 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **25 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 109-go.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Areszt na czasopismo.

Z rozporządzenia Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę, na zasadzie art. 27 cz I Dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919. Nr. 14 poz. 186) w dniu 15 maja r. b. obłożono aresztem № 4 czasopisma p. n. „Der Handels-Ongestelter" i odezwę p. n. „Towarzysze pracownicy handlowi".

USTAWA

z dnia 4 kwietnia 1922 r.

o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Art. 1. W razie ujawniającego się braku mieszkań zarządy gmin miejskich mają obowiązek dostarczania mieszkań dla:

1) przedstawicieli Rządów państw obcych, akredytowanych przy Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej, oraz cywilnych i wojskowych misji tych państw;
2) posłów do ciał ustawodawczych w miejscu obradowania tych ciał;
3) funkcjonarjuszów państwowej służby cywilnej, sędziów, prokuratorów, profesorów i nauczycieli szkół państwowych, oraz publicznych szkół powszechnych, powołanych do służby nie w drodze umowy, lecz w trybie mianowania na stanowiska służbowe w urzędach publicznych, mających stałą siedzibę w danej gminie;
4) oficerów i równorzędnych im osób wojskowych, mających stały przydział służbowy w danej gminie;
5) osób i organizacji, wysiedlanych z mieszkań w myśl przepisów artykułów 7 i 15 niniejszej ustawy.

Art. 2. Zarządy gmin miejskich obowiązane są na cel, w art. 1 przewidziany, dostarczać przedewszystkiem odpowiednich mieszkań i pomieszczeń własnych lub dobrowolnie przez osoby prywatne ofiarowanych. O ile zaś takich nie posiadają, mają prawo zajmować mieszkania, względnie części mieszkań, stosownie do następujących postanowień.

Art. 3. Prawo zarządów gmin miejskich zajmowania mieszkań na cele, wskazane w art. 1, dotyczy mieszkań i pomieszczeń:

1) nie zamieszkanych,
2) niedostatecznie zużytkowanych,
3) zajętych przez przedsiębiorstwa, przeznaczone do zabawy lub gry,
4) opróżnionych przez osoby, wydalone z gminy rozporządzeniem władz rządowych,
5) utrzymywanych przez osoby, posiadające bez uzasadnionej przyczyny (art. 6 p. 5) więcej niż jedno mieszkanie w obrębie Państwa Polskiego,
6) wynajętych, podnajętych lub odstąpionych fikcyjnie w oczywistym zamiarze obejścia niniejszej ustawy.

Art 4. Za mieszkania i inne pomieszczenia nie zamieszkane i podlegające zajęciu w całości uważa się te, które są:

1) całkowicie próżne, a stanowią odrębną całość, z wyjątkiem wynajętych, a przez nowego lokatora jeszcze nie objętych, o ile jednak wprowadzenie się nowego lokatora następuje z przyczyn uzasadnionych nie później, niż w dni 8 od daty opróżnienia się mieszkania;
2) używane wyłącznie jako składy sprzętów domowych, rzeczy lub towarów, a są z przeznaczenia lokalami mieszkalnemi, choćby nawet właściciel mieszkania lub ruchomości w nim znajdujących się pozostawił tam osobę do nadzoru tychże. Ruchomości te winny być w razie zajęcia lokalu usunięte i złożone w odpowiednim składzie na koszt i ryzyko ich właściciela.

Art. 5. Za niedostatecznie zużytkowane i podlegające częściowemu zajęciu uważa się:

1) mieszkania z ilością pokojów do 6 włącznie, z których żaden nie jest podnajęty, o ile w tych mieszkaniach ilość pokojów przekracza więcej niż o 1 ilość faktycznych mieszkańców; mieszkania zaś większe, o ile w nich przypada dodatkowo mniej niż po 2 faktycznych mieszkańców na każdy pokój powyżej sześciu;
2) mieszkania, posiadające sublokatorów, o ile ilość pokojów, zamieszkanych przez posiadacza lokalu, przekracza normy, ustalone w punkcie 1 niniejszego artykułu, ilość zaś pokojów, zajętych faktycznie przez sublokatorów, jest większa od ich liczby.

Zajęciu podlega tylko ilość pokojów, przekraczająca wskazane wyżej normy.

Przy obliczeniach stosunku pokojów do ilości mieszkańców nie są brane w rachubę alkowy, kuchnie, przedpokoje, łazienki, uwzględnianz są natomiast wyjątki ustalone w art. 6.

Art. 6. Nie podlegają zajęciu:

1) mieszkania w budynkach stanowiących własność Państwa, kościołów wszelkich wyznań i uznanych przez Państwo związków religijnych oraz instytucji użyteczności publicznej.
2) mieszkania i części mieszkań, niezbędne dla wykonywania zawodów wolnych, jak np. gabinety, poczekalnie i pracownie;
3) niezbędne lokale zarejestrowanych i czynnych organizacji zawodowych, kulturalnych oraz szkół, internatów i burs prywatnych, jak również lokale handlowe i przemysłowe, zależnie od przestrzeni i ilości zatrudnionych pracowników z uwzględnieniem rodzaju przedsiębiorstwa;
4) mieszkania, względnie części mieszkań, opróżnione czasowo przez wyjazd wszystkich lub części mieszkańców z ważnych powodów, jak np.: na ferje, odpoczynek, kuracją, o ile stan całkowitego opróżnienia nie trwa dłużej niż 4 miesiące o ile mieszkanie nie należy wogóle do kategorji niedostatecznie zużytkowanych;
5) mieszkania, podlegające zasadniczo zajęciu w myśl p. 5 art. 3, o ile w obrębie danej gminy jest utrzymywane tylko jedno mieszkanie, a użytkowanie posiadanych mieszkań jest niezbędne dla wykonywania zawodu, spełniania stałych obowiązków społecznych lub kształcenia dzieci;
6) mieszkania i pomieszczenia w domach, piętrach i przybudówkach, których budowę ukończono lub się ukończy w byłych dzielnicach rosyjskiej i pruskiej po 1 lipca 1919 r., względnie na których w byłej dzielnicy austrjackiej udzielono lub udzieli się konsensu na zamieszkanie po 27 stycznia 1917 r.; postanowienie tego punktu odnosi się także do mieszkań i pomieszczeń, które z powodu zniszczenia stały się niezdatnemi do użytku i zostały opróżnione, a następnie kapitalnie odremontowane;
7) Mieszkania, względnie części mieszkań, w których mieszczą się zbiory sztuki, naukowe lub bibljoteki o charakterze muzealnym;
8) części mieszkań, przez zajęcie których uniemożliwia się prawidłowe korzystanie z reszty mieszkania, jak np.: pokoje przechodnie, pokoje do których jedyny dostęp prowadzi przez inne pokoje i t. p.;
9) mieszkania w budynkach, wybudowanych przez instytucje na pomieszczenie swych pracowników, bez względu na termin wybudowania, o ile wszakże są na ten cel niezbędnie potrzebne.

Niedopuszczalnem jest zajęcie mieszkania na rzecz uprawnionego w art. 1 i osób, z nim we wspólnem gospodarstwie żyjących, jeśli przeciw niemu co do tego samego mieszkania zapadło prawomocne orzeczenie sądowe, uznające najem jako rozwiązany, albo wogóle nakazujące opróżnienie lokalu.

Art. 7. Lokale w hotelach mogą być zajmowane wyłącznie dla czasowego pomieszczenia:

1) przedstawicieli Rządów państw obcych, akredytowanych przy Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej oraz cywilnych i wojskowych misji tych państw;
2) osób i organizacji, usuwanych z hoteli wskutek konieczności opróżnienia lokalu dla pomieszczenia uprawnionych z punktu 1 niniejszego artykułu.

Art. 8. Wydawanie orzeczeń o zajęciu i przydzieleniu mieszkań, względnie ich części, należy do zarządów gmin miejskich, względnie do urzędów, przez zarządy gmin do tego wyznaczonych.

Orzeczenia o zajęciu wydawane będą na podstawie zgłoszeń lub rezultatów wywiadów urzędowych, po wysłuchaniu stron interesowanych.

Orzeczenie o zajęciu należy doręczyć na piśmie i za pokwitowaniem właścicielowi domu lub zarządcy oraz interesowanym lokatorom, przy zachowaniu przepisów o doręczaniu skarg sądowych.

Wciągnięcie na listę lokali, zakwalifikowanych do zajęcia (art. 10),

następuje po 7 dniach od daty doręczenia orzeczenia, o ile strona nie skorzysta w ciągu tego czasu ze służącego jej prawa zażalenia.

Art. 9. Wywiadowca przy wykonywaniu wywiadu winien się wylegitymować nakazem zarządu gminy, względnie urzędu, przez zarząd gminy upoważnionego, a opiewającym na jego nazwisko i na oznaczone mieszkanie.

W razie stwierdzenia przez wywiadowcę istnienia warunków zajęcia mieszkania, względnie jego części, winien on doręczyć osobom, w art. 8 ust. 3 wymienionym, tymczasowy nakaz rekwizycyjny, podpisany przez kierownika urzędu, z tym skutkiem, że mieszkanie to, względnie jego część, aż do chwili wydania przez zarząd gminy orzeczenia nie może być nikomu ani w całości, ani w części odstąpione.

Orzeczenie o zajęciu winno być wydane i doręczone najdalej do 14 dni od dnia dokonania wywiadu; w przeciwnym razie posiadacz mieszkania odzyskuje prawo do rozporządzenia niem.

Od chwili doręczenia wydanego w określonym powyżej terminie orzeczenia o zajęciu lokal nie może być nikomu ani w całości, ani w części odstąpiony bez wiedzy i zgody zarządu gminy.

Art. 10. Zarządy gmin, względnie urzędy do tego wyznaczone, winny sporządzić i prowadzić listy mieszkań i pomieszczeń, względnie ich części, zakwalifikowanych do zajęcia, przydzielonych i objętych, jak również listy uprawnionych do otrzymania mieszkań petentów, którzy w należyty sposób swe uprawnienia stwierdzą.

Art. 11. Zarządy gmin, względnie urzędy do tego wyznaczone, mają obowiązek przydzielać lokale osobom, zamieszczonym na listach petentów, zgodnie z następującemi zasadami:

1) prawo pierwszeństwa do otrzymania przydzielonych lokali zależy od kolejności zgłoszeń o przydzielenie, z wyjątkiem uprawnionych z punktu 1 art. 1 oraz—w wypadkach ważnego interesu państwowego — z pp. 3 i 4 tegoż artykułu, którym przysługuje prawo pierwszeństwa przed innymi petentami;

2) ilość przydzielonych petentowi pokojów nie powinna przekraczać ilości osób, stanowiących jego rodzinę, stale z nim zamieszkującą i znajdującą się na jego utrzymaniu;

3) petent ma służące mu wyłącznie prawo osobiście przejrzeć listy zakwalifikowanych do zajęcia lokali i otrzymać karty polecające do 3 mieszkań, wybranych przez siebie, a odpowiadających udowodnionym potrzebom, a to w celu uzyskania zgody jednego z posiadaczów tych mieszkań na objęcie przez petenta zakwalifikowanego do zajęcia lokalu drogą przydzielenia mu tegoż przez zarząd gminy.

Piśmienną zgodę posiadacza lokalu petent winien przedstawić w ciągu 3 dni zarządowi gminy w celu uzyskania orzeczenia o przydzieleniu.

O ile petent z żadnym z posiadaczy lokali do porozumienia nie dojdzie, o czem w tym samym czasie zameldować powinien, będzie miał prawo do otrzymania lokalu drogą przydzielenia mu takowego w jednem z mieszkań, których posiadacze nie skorzystali z przysługującego im na mocy p. 4 niniejszego artykułu prawa wyboru lokatora;

4) posiadacz lokalu zakwalifikowanego do zajęcia ma prawo odrzucić przysłanego przez zarząd gminy kandydata, lecz w takim razie obowiązany jest do dni 4 wybrać lokatora z pośród osób, zamieszczonych na listach uprawnionych do otrzymania mieszkań petentów.

(D. c. n.).

KRONIKA.

Z GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO.

Główny Urząd Statystyczny obliczył, że w marcu b. r. w porównaniu ze styczniem liczba zatrudnionych w przemyśle polskim robotników zwiększyła się o 8,1%, co świadczy o polepszeniu się konjunktury i o zakończeniu kryzysu końca roku bieżącego.

W poszczególnych gałęziach przemysłu wzrost liczby zatrudnionych robotników przedstawia się w następujący sposób:

Przemysł budowlany 24,8%, mineralny 17,2%, włókienniczy 12,9%, drzewny 12,9%, chemiczny 9,8%, garbarski 9,4%, spożywczy 8,5%, wyrób i przerób metali 5,3%, papierniczy 4,7%, maszynowy, i elektrotechniczy 3,9%, górnictwo 2,3%, poligraficzny 1,2%, odzieżowy bez zmiany. Zniżki zatrudnionych robotników niema w żadnej gałęzi przemysłu.

Liczby powyższe opierają się na informacjach, otrzymanych od 1625 zakładów, obejmujących w końcu marca 261777 robotników.

MAPA POKŁADOWA TERENÓW WĘGLOWYCH.

Ministerstwo przemysłu i handlu (departament górniczo-hutniczy) powzięło plan opracowania mapy pokładowej terenów węglowych w kraju. Mapa taka niepospolite mogłaby oddać usługi dla poznania złóż węglowych i ich zasobności w kraju i byłaby znakomitym środkiem orjentacyjnym, wskazującym w jakich miejscach i w jakim kierunku z widokami najlepszego pożytku prowadzićby należało roboty kopalniane. Temsamem w wysokim stopniu wpłynęłaby na rozwój naszego przemysłu węglowego.

Mapa dla zagłębia Górnego Śląska istnieje już oddawna i jej to pod wielu względami zawdzięczyć należy świetny ruch eksploatacyjny tamtejszych pokładów.

Ze względu na duże braki, jakie panują w dziedzinie znajomości przyrodzonych bogactw naszego kraju, a zwłaszcza b. zaboru rosyjskiego, praca ta jest bardzo pożądaną i życzyby należało, aby właściwe czynniki państwowe, nie szczędząc środków, przyczyniły się do najszybszego jej wykonania.

Wykaz biur Urzędów walki z lichwą i spekulacją, urzędujących w Warszawie.

Główny Urząd:

1. Prezydjum (naczelne kierownictwo), Marszałkowska 97—tel. 107-81.
2. Wydział odwoławczy (2-a instancja sądowo-administracyjna), Szpitalna 7, tel 201-54.
3. Wydział finansowy (dział rachunkowo-gospodarczy), Zielna 44.
4. Wydział osobowy (sprawy personalne) Przeskok 2.

Urząd Okręgowy:

(Bezpośredni nadzór i I-a instancja na m. Warszawę i okolice), Przeskok 2, tel. 210-64.

Biuro zgłoszeń.

Przeskok 2, tel. 33-83.

Z Kasy Chorych.

Wykaz ambulatorjów:

1. Solec 93, telef. 221-38.
2. Sosnowa 4, tel. 198-79.
3. Żytnia 40, tel. 217-34.
4. Puławska 5, tel. 80-07.
5. Mławska 6/8, tel. 216-38.
6. Grochów, Grochowska 143.
7. Kaskada Dolna, dom Hausera.
8. Pelcowizna, aleja Wysockiego, dom Wysockiego.

Redaktor J. Plewiński.

Drukarnia F. Szyszkowski i S-ki, Senatorska 32-38, tel. 59-60.